

[Bernhard Baunsgaard]

ger det løbende til at fremme medlemmernes interesser, men samler det op i en formue.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard blander nogle ting ind i debatten, som faktisk ikke har ret meget med dette lovforslag at gøre.

De bestemmelser, der var omkring for- eninger i vores forlig, var der jo enighed om, og det ville der være flertal for.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal bekræfte hr. Hans Hækkerups bemærkning. Når socialistisk folkeparti, som vi har gjort det i betænkningen, stiller disse ændringsforslag, er det selvfølgelig, fordi vi tror, at der ligger en mulighed for at få dem vedtaget, men vi har sandelig også taget stilling til, hvad der sker, hvis de ikke bliver vedtaget, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard udmærket. Så ville vi have stemt for det socialdemokratisk-radikale forlig, og det vidste hr. Bernhard Baunsgaard i løbet af onsdag aften.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lad det være sagt ganske klart: jeg har ikke på noget tidspunkt været i tvivl om, at jeg kan stole på hr. Hans Hækkerups ord.

Men vil hr. Leif Hermann så forklare, når jeg ikke engang kan få det af ham selv, hvordan jeg skal stole på et løfte fra SF, når jeg samtidig oplever, at et klart løfte givet til en minister og til mig om beforderingsfradraget bliver brudt af SF. Er det kun på det område, man svigter? Det turde jeg ikke stole på, når jeg ikke engang kunne få det bekræftet af SF selv.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Så vidt jeg kan se, er det fondslovgivningen, vi diskuterer i øjeblikket, og ikke reglerne vedrørende beforderingsfradrag, så det vil jeg holde mig til.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at på det tidspunkt, hvor hr. Bernhard Baunsgaard

første gang spurgte, forelå der formelt set ikke noget forlig, og det kan ikke være min opgave at sikre, at hr. Bernhard Baunsgaard skaber sine egne forudsætninger og får dem på plads. Inden mødet var slut i udvalget onsdag aften, havde hr. Bernhard Baunsgaard fået sit tilsagn, men problemet var, at det havde han ikke nogen interesse i at få, fordi forliget med justitsministeren var indgået senest kl. 18. Da lå det færdigtrykt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber, at det så er fremgået, at jeg ikke kunne få et tilsagn, da jeg havde brug for det, og så kan det ikke hjælpe noget, at jeg får tilsagnet, når der er optræk til forlig til anden side, så har jeg ikke brug for det, toget er kørt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Vi har været vidt omkring. Under denne debat har ordførerne og andre jo været inde på særlige former for forhandlinger i folketinget, og også på anden måde har vi været vidt omkring. Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette, men vil gerne vende tilbage til hr. Hans Hækkerups første udtalelse, der lød, at socialdemokratiet er et resultatsøgende parti. Det er jeg ikke i tvivl om at socialdemokratiet er, og det vil partiet vel også være, går jeg da ud fra, i forbindelse med denne lovgivning. Det tror jeg stadig væk.

Men jeg må måske have lov til at gøre det lidt bredere, for jeg synes egentlig, at hele denne sag viser, at der er adskillige resultatsøgende partier og personer i folketinget og blandt disse personer ikke mindst hr. Bernhard Baunsgaard, men jeg mener også, at man kan sige med rette, at de fire regeringspartier og ikke mindst retsudvalgets formand, hr. Hagen Hagensen, virkelig har lagt sig i selen for at få et resultat i denne sag. Jeg håber da også, at vi efter afstemningen om ændringsforslagene kan nå til vejs ende.

Der har været talt meget om motiver og ikke-motiver i forbindelse med fondslovgivningen. Lad mig bare sige, at jeg mener, der kom noget uheldigt ind i debatten om fondslovgivningen, da der kom for mange antydninger af, at man skulle have en lovgivning, både denne lovgivning og en beskat-